

Fremlegg på befaring Nappane den 25.04.2018

I 2009 startet den gang pastor i menigheten Zoar Nappane Steinar Valdersnes og andre kristne ledere opp Nappane Mottak og Omsorgsenter. Valdersnes skulle leie lokaler av egen menighet, noe som også skulle gi inntekt til menigheten. Slik ble det ikke..

I 2009 trodde alle naboer at det var et lovlig tiltak som var søkt om og godkjent.

Naboer og bygdefolk nekter å ta på seg ansvaret eller rollen som folk som ikke støtter rehabilitering av mennesker med rus-avhengighet privat eller offentlig. Våre merknader er ikke basert på frykt for noe som skal bygges, men på ni års konkrete erfaringer. Vi er alle vanlige mennesker med jobber innenfor privat og offentlig sektor, jordbruk, helse, psykiatri, rus og fengselsvesen m.m.

Arealformålet i vedtatt kommuneplan er for bruk 6 hvor forsamlingshuset er på, avsatt til privat og offentlig tjeneste-yting. Dette er videreføring fra forrige arealplan, og gjelder fordi menigheten Zoar lå her. Kommunepolitikerne har vedtatt at en bruksendring her - og for et tiltak av et slikt omfang - krever reg.plan. Dette er ikke ment som belæring av dere i PMU, men vi må bruke denne ene sjansen til å minne dere på det, når dette nå skal behandles som en blant svært mange andre saker.. Vi ser også den faren for presedens en slik dispensasjon vil kunne føre til i offentlig forvaltning.

Dere har nå kjørt den to mil lange strekningen Knarvik-Nappane, har erfart vei-kvaliteten, spesielt fra Myksvoll, og erfart samme tidsbruk som gjelder for alle, også for politi, ambulanse og brannvesen.

Fra Myksvoll-krysset har dere kjørt gjennom gårdstun og spredt bebyggelse hovedsaklig for fast bosetning, og noen få fritidsboliger. Her ute på Nappane/Titland Søndre snur trenden, og det er mest fritidsboliger, og et lite antall fastboende.

Det er ingen annen vei ut fra Nappane, så alle som skal til og fra, bruker denne veien forbi forsamlingshuset. Plassen foran forsamlingshuset er snuplass for bussen, asfaltert av kommunen har vi hørt, men vet ikke om det stemmer.

Ute i veien er buss-skuret som i alle år har vært brukernes røykeskur og «varmestue», og ingen til stede av ledelse/ansvarshavende som har brydd seg. Ikke et sted som alle føler seg bekvem med å passere, og ikke alle tør gå alene forbi, men samtidig stedet hvor skolebarna skal vente på skolebussen.

Området er ikke avskjermet eller sikret med gjerde, men ligger kloss i kommunal vei. Nord-nordvest for eiendommen ligger hyttefeltet regulert til 80 hytter, og nord-nord-øst er det regulert inn et boligområde. Området her er altså i sterk grad preget av hytter og noe spredd bosetning.

Vi ser oss også nødt til å avklare en ting til:

Sør for denne eiendommen, nede i Titlandsvegen 405 og 401, ligger eiendommene og bygningene som Evangeliesenteret eide og driftet fra 1997 til 2003. Alle på Nappane og inn til Myksvoll vet dette, vi kjøpte eiendommene har papirer på det, og erklæring fra Steinar Valdersnes som bekrefter dette er lagt til saken.

Siste bestyrerparet på Evangeliesenteret i perioden 2001-2003 var Ingunn og Steinar Ferø Valdersnes. De dro fra Nappane da Evangeliesenteret stengte, og i følge dem selv i avis-artikkel som fulgte, bekreftet de at dette skjedde på kort varsel.

EVANGELIESENTERET VAR ET SELVSTENDIG TILTAK NEDE PÅ NAPPANE, IKKE DREVET AV ELLER PÅ EIENDOMMENE TIL ZOAR SOM VAR EN SELVSTENDIG PINSEMENIGHET. Å LÅNE MØTELOKALER GJØR IKKE EVANGELIESENTERET TIL EIER ELLER DRIVER AV EKSISTERENDE MENIGHET.

OPPRETTELSEN AV NAPPANE MOTTAK OG OMSORGSSENTER I FORSAMLINGSHUS OG HYTTEN TIL ZOAR SKJEDDE SYV ÅR ETTER AT EVANGELIESENTERET PÅ NAPPANE PÅ TO ANDRE EIENDOMMER BLE LAGT NED.

Den historieforskningen som fremkommer på sidene til Rusomsorg Vest og i skriv fra tiltakshaver og ansvarlig søker, oppfattes av oss rundt som lite troverdig – dette skal være kristent arbeid og livssyn, men her bruker man pastor-tittel og bibel til å gjøre om sannheten.

I dag skal PMU vurdere klagen på det avslaget dere gav i mai i fjor. Dispensasjon ble avslått med 6 mot 4 stemmer, mens i klagebehandlingen fra august som fylkesmannen opphevet, var stemmefordeling snudd til 6 for en midlertidig dispensasjon. Denne forutsatte at alt som ikke er på plass, ikke er søkt om, som er uforsvarlig, eller opprettet og bygd ulovlig, skulle ordnes av tiltakshaver raskt og fortløpende.

Her er befolkningen, naboer og hyttefolk uenig med PMU om at dette lar seg gjøre, og at ulempene for alle fortsetter å være betraktelig større enn fordelene ved å dispensere fra plankravet.

Vi skal forsøke forklare hvorfor: Rusomsorg Vest har ikke lovlig etablert kloakk-utslipp, har ikke hatt det siden oppstart 2009, og gitt uriktige og villedende opplysninger til myndighetene om dette. Rusomsorg Vest har blitt gjort oppmerksom på dette gjentatte ganger siden 2013 både av kommunens folk og oss, og ingenting er blitt gjort på disse fem årene.

Rusomsorg Vest har valgt å unnlate svare saksbehandlere, ikke stilt på befaring, holdt tilbake opplysninger, diktet opp forhold som ikke er sanne, og forklart kommunen at naboen «klager på det meste her ute på Nappane». Kommunen har brukt lang tid og gitt tiltakshaver flere sjanser enn vi som befolkning synes er rimelig, men forstår samtidig at lover og retningslinjer må følges. Dette har tatt tid, men nå er all dokumentasjon samlet, og det er på tide å stoppe opp, la lover og regler komme til anvendelse.

Selv om kommunen har påvist forurensning med kloakk, forstår vi at byggesak ikke kan stadfeste at forurensningen på bruk 9 og videre til åpen elv og ned mellom bebyggelsen på Nappane skyldes rus-institusjonen uten videre undersøkelser. Men vi som utsettes for forurensningen er sikre og kan som berørte og privatpersoner si dette.

Tiltakshaver har vridd på kommunens uttalelse at de ikke pr idag kan stadfeste at det er institusjonen som forurenser, og fått det til å bli at kommunen sier alt er i orden med kloakken deres.

Virkeligheten er at Rusomsorg Vest ikke har rett til slippe ut noen som helst kloakk til omgivelsene! For det første har de ikke søkt slik de skulle når de startet opp, og har ingen privatrettslig avtale med nabo. Til søknad om rammeløyve presterer de legge ved utslipps-løyve fra 1975 for menigheten Zoar og kaller det løyve Rusomsorg Vest – det er nærmest dokumentfalsk i vår verden.. så søker de om nytt kloakkrense-anlegg på mer enn 50 PE, nabovarsler ikke, men vil plassere det med avrenning mot brønn og borehull på nabo-eiendommer. Slikt går ikke an!

Vi har tålmodig og utålmodig ventet på at forurensningssaken, ulovlighetsoppfølging og nå dispensasjonssaken skal bli ferdig. Vi har opplyst tiltakshaver at vi krever stopp i utslippet umiddelbart, og vil gå rettens vei med brudd på nabolov og forurensningslov hvis ikke dette etterhvert etterkommes. Vi ber PMU om å få slippe gå den veien..

På toppen av dette har Rusomsorg Vest utslipp annet sted på eiendommen fra ulovlige tiltak som vi opplever forurenser miljøet, har gjort brønn på bruk 34 ubrukelig, og som truer borehull på bruk 75. Dette er også utslipp som ikke er søkt om, eller er forskriftmessig, eller har privatrettslig avtale. Dette er forhold som ikke kan ordnes med å dispensere!

En reguleringsplan vil avklare en gang for alle hva de private driverne planlegger, og hva området kan tåle når føresegn er definert og følges.

Hvis vi har forstått PMU sitt mandat riktig, så er denne befaringen ikke et tilsyn av institusjonsdriften slik den presenteres av tiltakshaver, men om fordelene ved dispensasjon er klart større enn ulempene for alle berørte, og kommunens egen arealpolitikk.

Naboer og befolkning støtter seg på administrasjonens grundige vurdering, rådmannens forslag slik det er vedtatt, fylkesmannens vurdering av dispensasjons-kravet slik det foreligger, og våre egne klager som igjen bygger på både fastboende og hyttefolks ni års erfaring med institusjonen. Dessuten foreligger det opplysninger fra søker selv om store planer for ytterligere utvidelse av driften, og vi finner det mer enn underlig at en ulovlig opprettet institusjon kommer med planer for å utvide tiltaket mens man er midt i prosess om bruksendring og legalisering av eksisterende tiltak som mangler de mest grunnleggende godkjenninger for å drive denne typen tiltak.

På toppen av dette kommer en årrekke med utspill fra tiltakshaver og medspillere som bekrefter en useriøsitet hos de private driverne, med usannheter til kommunen og andre offentlige institusjoner, ignorering av pålegg, hemmeligholdt nedleggelse av menigheten Zoar, og latterliggjøring og minimalisering av befolkningens opplevelser med stedet og driften – når det innkalles til informasjon fra institusjonen om deres planer fremover i 2017 nesten to år etter nedleggelsen av menigheten, og det er slått fast at tiltakshaver ikke har søkt om noe som helst, så stiller ikke vi på møte med de som har holdt oss for narr.

Dette gjør at bygdene ikke lenger har noen som helst tillit til at dette lar seg ordne gjennom dispensasjoner av noe slag, og det har heller ikke det offentlige:

Fylkesmannen sin rapport peker på mangler av fagkompetanse, struktur og sikkerhet.

Brannikkerhet er ikke på plass, og NGIB har samme vurdering som byggesak om forholdene rundt brannvern – tilføyer at institusjonen allerede har drevet med en slags «dispensasjon», da det er over to år siden det ble registrert som særskilt brannobjekt, noe som har stått på vent for oppfølging mens disp.søknad for plankravet trekker ut i tid.

Bergen kommune har valgt ikke inngå avtale med institusjonen slik den er nå. Helsedirektoratet har trukket tilbake offentlig årlig støtte, og Helsedepartementet har avvist klagen på dette da deres egne undersøkelser har bekreftet at Rusomsorg Vest ikke oppfyller eller drives etter kriteriene for tilskudd. Helsedirektoratet og departementet har slått fast at opplysninger tiltakshaver har operert med til forskjellige offentlige instanser ikke er sannferdige.

For ordens skyld opplyser vi igjen at Rusomsorg Vest også har drift i Tafjord, de må nå konsentrere seg om det de har kapasitet til å drive med. Plassene her er ikke enestående i rus-behandlingen i Norge, og det blir feil å skyve disse plassene foran seg som uvurderlige.

Befolkningen, naboer, fastboende og hyttefolk ber nå at det stoppes opp, og at avslag dispensasjon opprettholdes og klagen ikke tas til følge. Alle parter trenger nå å få et skikkelig pusterom.

Fra klagere og befolkning på Myksvoll-Titland-Nappane